

שיחור ישראל בער אודם

עלון מס' 33

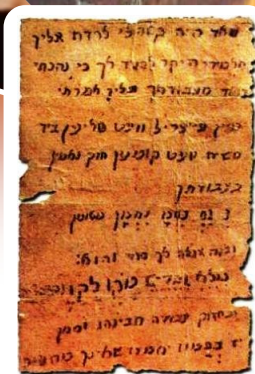
8 ... רבי ישראל הלך לחפש איזה מצווה, עד שמצא, עד שמצא, הוא מצא את האורח הזה, הוא נתן לו כסף הרבה, הוא היה גר, והוא בא לטבריה, רבי ישראל הביא לו הרבה, הוא נתן לו כל הכסף שהיה לו, שיהיה לו לאכול, והאיש הזה חשב שרבי ישראל הוא מיליונר, הוא עשיר גדול, הוא נותן לו כל כך כסף, אחר כך כשבאנו לירושלים, האיש הזה נעשה ברסלב לגמרי, הוא ראה עשיר כזה שהוא נותן כל כך כסף לצדקה, טוב, זה חיים, חיים טובים, הוא נעשה ברסלב, הוא צחק מכל הלומדים, מכולם. פרנסה, פרנסה, פרנסה, או רבנו הקדוש אמר: "פרנסה? רק ביטחון", הוא נתן לכולם פרנסה, אבל לרבי ישראל קרדונר עליו השלום, הוא היה לו פנקס, רשם הכל מה שיש לו הכנסה, ונתן חומש, בכל חודש נתן חומש מהכסף שנתן לו השם יתברך, הוא נתן חומש, לא היה לו כסף, כשצריך לעשות מצווה, לא היה לו כסף, הוא אמר: "החומש ישלם הכל", אני יש לי צדקה עם חובות? "החומש שלי הוא ישלם הכל"...

...כשהוא בעל חוב, החומש ישלם, פעם הוא התלונן לפני, הוא כבר כל כך בעל חוב לחומש, הוא היה לו צער גדול, הוא חייב כסף לחומש, הרבה כסף...
...ככה הוא אמר: "יש לי חומש, חומש שהוא משלם כל החוב, כל החובות", החומש הוא עשיר גדול, הוא הלך, כמו העולם מחפשים כסף, הוא חפש מצווה, אולי יזמין לו השם יתברך איזה מצווה, הוא הלך לחפש, הוא מצא בכל פעם, ונעשו מקורבים לרבנו, "אם יש לו חסידים כאלה, אני רוצה להיות ברסלב, אני לא רוצה להיות למדן, אני רוצה להיות ברסלב", הוא היה לו פנקס קטן והוא היה סוחר גדול, הוא רשם כל פרוטה שהשם יתברך מזמין לו, וכל הכנסה והוצאה, והוא עשה חשבון כמה הוא חייב, כמה כסף הוא חייב, והיה תמיד שמח, שמח, הוא רקד והוא ניגן, היה שמח כאילו יש לו כל הכסף שבעולם, היה לו בן יחיד, הבן יחיד היה שמו מרדכי, אני הכרתי אותו כשהיה ילד קטן, אבל הוא נתגדל, הוא נתגדל, נתגדל ונעשה בר-מצווה, זה הבן יחיד, וגם הבן יחיד היה לו אחות, והיא הייתה צדקת צנועה כזה, שאין מילים לדבר, אין דיבורים לדבר, היא חשבה שאני אח, אסתר, שמה היה, הוא הבן יחיד היה לו שמו מרדכי, וגם היה לו בת ששמה אסתר, והיא הייתה צדקת כזה, כמו אסתר המלכה, היא הייתה כבר בת שבע, שמונה שנים, והיא הייתה צנועה כל כך, טובה כל כך, אסתר, היה לו בבית

רבי ישראל הלך לחפש איזה מצווה

שיחור ישראל בער אודם

דף מספר 2

מרדכי ואסתר, ומרדכי נעשה אחר הבר־מצווה חולה ונפטר, אסתר נפטרה, ומרדכי נפטר שלושה ימים לפני רבי ישראל, והוא ידע שהוא נפטר, וגם רבי ישראל נפטר. פעם אחת, רבי ישראל לא היה בבית, ויש אישה וילדות וילדים, ואני הייתי שמה, הם צריכים לאכול, הם היו חמישה ילדים והם צריכים לאכול, לא היה להם, אני הלכתי לבקש נדבות, לבקש שירחמו, אני אלך ואחפש כסף, אמרו לי כולם: "עוד לא מכרתי כלום, מהיכן אני אתן כסף? אין לי עכשיו, אין לי כסף", אז אני הלכתי לחפש, מצאתי איש אחד ובנו שהיה להם חנות של סחורה, אבל בבוקר לא מוכרים, אין כסף, בבוקר, איך אני הלכתי אליו לחנות, הוא ובנו, והוא נתן לי כסף הרבה, והיה לי לקנות לחם, והיה לי, ברוך השם, בשביל לתת לילדים לחם לאכול, אז הייתי שמח מאד, שהיה לי ברוך השם לתת לילדים לאכול לחם ושמן...

8 ... הוא הלך, הוא היה בדרך והשאיר את הבית בלי כסף, אני לא יכולתי לסבול, יש ילדים קטנים, הם צריכים לאכול, אין לי גם כן כסף, אז הלכתי לקבץ כסף בשביל שיהיה לי לחם לתת לילדים, הלכתי מחנות לחנות, וכולם אמרו: "מה? עוד לא מכרתי כלום, מה זה? עוד אין, עדיין אין לי, אין לי כסף", הייתי בצער גדול, אני צריך לקנות בשביל הילדים, אז הלכתי עוד, מצאתי חנות, אבא ובנו, והיה לו חנות של סחורה למכור, אבל עכשיו הבוקר, עוד אין כסף, הלכתי אליו, והוא הלך לחקופה ונתן לי הרבה כסף, ואני נעשיתי שמח מאד מזה שיש לי ברוך השם לקנות לאכול לבית, הוא לא מכיר אותי, אני נכנסתי לחנות, הוא הלך למקום הכסף והוציא כסף ונתן לי, הוא הלך לדרך והשאיר הבית בלי כסף, בלי לחם, ואני בחור, הייתי בחור, אני הייתי בבית כמו ילד, רבי ישראל איננו, והילדים רוצים לאכול, ואני אין לי לא כסף ולא, ולא לחם, הכלל היה לי צער גדול, ואמרתי: "מדוע השם יתברך לא נותן לי כסף בשביל הילדים?", אז הלכתי ומצאתי איזה חנות, שהיה שם אבא עם בנו, אני נכנסתי לחנות, התביישתי מאד, הוא יגיד לי: "עכשיו הבוקר, עוד לא מכרתי, אז אין כסף", כמו כולם, אז הוא הלך למקום הכסף והוציא כסף ונתן לי כסף הרבה, והיה לי בשביל הילדים לאכול, ורבי ישראל כאילו אין לו ילדים... הוא הלך למירון, ואני נשארתי עם הילדים, הלכתי לחפש כסף, הכלל, קבלתי צער גדול, אין לי כסף בשביל לקנות לילדים

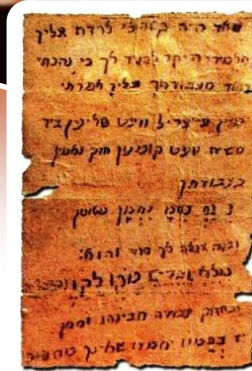
רבי ישראל פאפא

שיחור ישראל בער אודער

דף מספר 3

לאכול, אבל מצאתי חנות אחד, והיה שם אבא עם בנו, אני נכנסתי לחנות, פחדתי שהוא יזרוק אותי לחוץ, הוא הלך לחמקום של הכסף והוציא כסף הרבה ונתן לי, הוא, אני לא מכיר אותו, והוא לא מכיר אותי, והיה לי לקנות אוכל בשביל הילדים, הוא השאיר לי הבית ריק, אין כסף ואין כלום, אני התביישתי לנכנס לחנות... אבל רבי ישראל, כאילו אין לו ילדים, כאילו אין לו כלום, יש ישראל בער בבית, הוא הלך, והילדים אין להם מה לאכול, והוא הלך למירון...

§ ... היה קשה לי לקבל את זה, מה? פתק? מה אני? מה זה חשוב? מה זה? מי אני? מה אני? אז אחר כך בא עוד פתק, אחרי הפתק הראשון, בא עוד פעם פתק, גם כן היה ככה, אני פתחתי הספר והיה שמה המכתב הזה, בלשון כזה: "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר", בשביל מה "תלמידי היקר"? "לרדת אליך" מספיק, מה זה "תלמידי היקר", "תלמידי היקר? היה קשה לי, אני מצאתי קבר בחיים, מה "תלמידי היקר"? אני "תלמידי היקר", מילא כבר, ככה כתוב, "תלמידי היקר", בשביל מה? "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר, להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך", דיבורים כאלה אני לא יכול להתפלל, לא יכול להוציא שום דבר קדושה מפי, ואני רחוק כל כך, "תלמידי היקר, להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך אמרתי מיין פייעריל וועט טליען ביז משיח וועט קומען", ואני רואה שאני הייתי כבר סמוך מאד לקבר, והשם יתברך החזיר אותי עוד פעם מעולם הבא לעולם הזה, כי אני יכול לזלזל בהפתק, והוא אומר לי סימן, הסימן שהוא כתב למטה, "וסימן י"ז בתמוז יאמרו עליך שאינך מתענה", ביום שבעה עשר בתמוז, זה יום תענית קשה מאד כמו תשעה באב, "בשבעה עשר בתמוז יאמרו שאינך מתענה", וזה הסימן אני ידעתי טוב, וסימן י"ז בתמוז, אני יודע מה שהיה י"ז בתמוז, אכלת לפני התפילה, "מאד היה קשה לי לרדת אליך תלמידי היקר". "תלמידי היקר", בשביל מה? "לרדת אליך להגיד לך כי נהנתי מאד מעבודתך ועליך..", אני מצטער מאד על כל הזמן שלא הייתי אצל רבי שמעון (בר יוחאי), מה יש לי לעשות בעולם? אני ורבי ישראל (קרדונר) היינו תמיד אצל רבי שמעון, אז הייתי תמיד צריך להמשיך להיות אצל רבי שמעון... על-כל-פנים... תדע, מעכשיו המקום שלי הוא במירון אצל רבי שמעון, אני משליך את צפת וכל

רבי ישראל פאפא

שיחור ישאל בער אודער

העולם, רק מירון, רבי שמעון... ואני רוצה להיות באיזה מקום במירון, שלא ידע שום אדם שאני שמה, שלא ידעו...
... הרבה רשעים, רוצחים, שאין למעלה מהם, ועל ידי רבנו נתקרבו כולם להשם יתברך...

דף מספר 4

8 ... חכינו, וברוך השם, השם יתברך נתן לנו "ליקוטי מוהר"ן", רבנו הקדוש שמח מאד שיש בעולם ה"ליקוטי מוהר"ן", כל תורה הוא כל חיותנו וחיי זרענו, הוא הכל... אבל צריכים לעסוק בחיות והתעוררות הלב, לדבר עם השם. כל דיבור שלו, מה שהוא מלמד אותנו ושגילה לנו, צריכים לקיים בפשיטות, הוא מלמד אותנו, הוא אומר לקום חצות, להתבודד, לתת כל נפשנו על זה. אמונה! אם הוא אומר חצות, זה אמונה, תעשה ותבין, אם אומר תהלים, כל מה שהוא אומר אנחנו צריכים לקיים במסירות נפש, לא לשמוע לשום אחד, רבנו הקדוש מה שהוא, אנחנו זוכים לקבל מרבנו, כל דיבור הוא כל חיותנו וחיות, כל אדם, אז אנחנו צריכים לקבל בכל נפשו ובכל מאודו, אין טעות, רבנו הקדוש לא טעה, כי זה כל חיותינו, הוא אומר חצות כזה, אבל צריכים לעשות כל מיני עצות לקיים את זה, לקיים החצות, לקום בחצות לילה, בפרט שאנחנו, יש לנו מקומות באלה, יערים...

אם הוא אומר התבודדות, לדבר עם השם יתברך, צריכים אנחנו לקבל את זה, לקיים את זה במסירות נפש, הוא אומר: "בכל יום שעה אחת התבודדות, בכל יום", צריכים אנחנו לקיים את זה, צריכים אנחנו למסור נפשנו לבכות לפני השם יתברך שנוכח לזה, שנוכח לקיים, אני ראיתי רבי ישראל קרדונר כמה הוא נתן את כל אשר לו, כל הכוחות וכל אשר לו לקיים דברי רבנו, הוא קם בחצות לילה והוא לקח, שלא ישמעו השכנים, הוא לקח הנעלים בידו באיזה סמרטוט, באיזה דבר, והוא הלך שלא ישמע שום אדם, הוא הלך לדבר עם השם יתברך במקום מיוחד, כל העולם עושים צחוק מזה, מה זה? מה יהיה לי מזה? ברוך השם, אשרינו שאנחנו זכינו להיות בחלקו של רבנו, שהוא מלמד אותנו איך להיות יהודי, אנחנו צריכים לשמוח תמיד ביום ובלילה, תמיד לשמוח שיש לנו רבי כזה, והוא מלמד אותנו חצות, הוא אומר חצות, אז צריכים לתת הכל, חצות, וראיתי את רבי ישראל איך הוא היה גיבור ולחם מלחמות קשות על חצות, רבנו הקדוש אומר שבזה תלוי כל חיותנו, צריכים אנחנו כאילו כל החיים רוצים לקחת, עושים הכל שלא ייקח, שהנשמה לא יוצאת, העולם

רבי נחמן מברסלב

שיחור ישראל בער אודער

הזה והעולם הבא זה שני דברים, או זה או זה, כל מה שאומר רבנו הקדוש הוא בעולם הזה ובעולם הבא לנצח נצחים, זה כל חיותינו, צריכים למסור נפשנו על זה ולא לשמוע לשום קול בעולם, בלי פרסום, האר"י הקדוש הוא גילה 'תיקון חצות', 'שערי ציון', ובא רבנו ואמר שאנחנו צריכים לקיים את זה, לקום בחצות, רבנו הקדוש הוא אור של כל ישראל, כל מי שרוצה, הוא יכול לזכות, לא מתים, אם קמים בחצות לילה... רבנו הקדוש אומר חצות, צריכים ללמוד ולקום בחצות, בלי שום טעות, אם לא זכיתי אז היום, אבל לא לישון, לשכוח דבר כזה? שבוה תלוי כל חיותינו? רבנו הקדוש אומר: "חצות", הוא ידע שצריכים את זה, וכל העולם רוצים לישון ולאכול, לאכול ולישון. זה החיים? לא יודעים יותר, אנחנו בעצמנו לא יודעים כלום, רבנו הקדוש בא ומלמד וגילה לנו ומלמד לנו חצות לילה, תלוי בזה הכל, כל העולם... הכל.

ברוך השם זכיתי לראות כמה מסירות נפש, רבי ישראל בחצות, הגוף רוצה המיטה ולישון, בא רבנו: "לא, ביער". מי שיש לו שכל, שהוא חכם, מה יהיה לו מחצות לילה? יהיה לו פרנסה? מה יהיה לו מזה? יהיה לו כסף? אנשי כנסת הגדולה תקנו לנו שלושה תפילות, 'שחרית', 'מנחה' ו'ערבית', שלושה תפילות ביום, בא רבנו ונתן לנו גם 'חצות', ו'חצות' קשה יותר מכולם...

שבת שלום

לאחינו כל בית ישראל!

תרמו נא בעין יפה להפצת אורו של רבנו הקדוש

רבי נחמן מברסלב זצ"ל, בארץ ובעולם...

ניתן להפקיד בחשבון PAYPAL של Shabat.Breslev@gmail.com

או בחשבון דואר מס' 89-2255-7

דף מספר 5

רבי נחמן מברסלב זצ"ל